

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

NR **1** JAN. - FEBR. 1973

I detta nr bl.a:

**SCHMIDTTELESKOPET
- ETT ÖGA
MOT RYMDEN**

**ATTITYDUNDERSÖKNING
OM UFO**

**DÄRFÖR ÄR TEFATEN
SÅ UNDFLYENDE**

**"UFO
ÖVER VÄSTERBOTTEN"
SAMT ANDRA
OBSERVATIONER**



Stockholms observatoriums nyaste instrument — ett Schmidt-teleskop — används bland annat för fotografiskt bestämmande av stjärntemperaturer och för att spåra nybildade stjärnor.
Se sidan 6! Foto: IGF, Stockholm.

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

OLLE ÖHMAN

Bevakning av utländska publi-
kationer. Översättningar,
textbearbetning, redigering.
Tel. 0340-308 44

GÖRAN EBBESSON

Organisationsnytt Tel. 0755-678 68

JAN LIND

Planering av tidskriftens innehåll.
Tel. 0141-198 21

LAYOUT

OLOW PETTERSON

UFO-INFORMATION

trycks och utges av
Centralgruppen för UFO-Sverige
Box 311, 591 03 Motala 3

Ansvarig utgivare

CARL-AXEL JONZON

Tel. 0141-701 91

Postgiro

8 43 25 - 0 C-A Jonzon

■ För artiklarna svarar författarna.

■ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorga-
nisation för svenska UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsens i form av artiklar
och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella be-
arbetningen, bör manuskripten skrivas med
största möjliga radavstånd på maskinen. Var
god observera att manus endast skrivs på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Öhman
Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-Sverige
Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFORTECKNING

Vad finns bakom fasaderna?	s 1
Försenad	s 1
UFO-forskning bör bedrivas anser Halmstads-elever	s 2
Sex personer såg UFO över Västerbottens kust	s 4
UFO sågs flera gånger i Kanada-stad .	s 5
Det nya Schmidtteleskopet vid Stockholms observatorium ger rikhaltiga informationer	s 6
Organisationsnytt	s 9
Gigantisk UFO över Oskarshamn	s 10
Skivformad farkost sände ut märkliga bollar	s 10
Rymdskepp i omloppsbana runt jorden omkring 1980	s 11
Rymdskepp över Motala	s 12
Röd jättetallrik i trädgård	s 13
1897: Kon sögs in i farkosten och försvann i bondens åsyn	s 14
Inte bara vatten...	s 15
Vad berättar NASA's månfotografier? .	s 16
Planeten Jupiter - giganten i vårt solsystem	s 18
Därför är tefaten så undflyende: De kommer från andra vibrationsband .	s 20
Flying Object Agency	s 24
Meditationens hemligheter	s 25
Metallbiten i "Väddöfallet" . undersöks nu i USA	pärmsida

DEN GLÖMDA CIVILISATIONEN

Av Lehel Répits

Ett dokument
över en väldig
civilisation som härskade
på jorden före "Den stora
syndafloden"

Pris: 20 kr. Beställ från:

UFO-MOTALA

Box 311
591 03 Motala 3

FÄRGGRANN UFO-AFFISCH

för tefatsvänner. (65x50cm)

Pris: 11:50 + porto

Upplagan mycket begränsad.

Beställes från:

GLANS-ART

Box 3029
611 03 Nyköping

**Glöm inte bort...
UFO SVERIGES STÖDFOND**

**POSTGIRO
23 90 52-4**

VAD FINNS BAKOM FASADERNA?

UFO-Information går nu in på sitt femte år - med nya förväntningar, nya föresatser. Det gamla året har vi alldeles nyss lämnat bakom oss - sakta men säkert sjunker det i glömskans djup. Ja, att glömma kan vara ganska lätt ibland. Man ser hellre framåt - men mot vad? Mot ålderns höst kanske? Knappast, men ändå ser man framåt mot detta gäckande något, som alltid synes skynta strax där bortom, men ändå viker undan då det tycks vara inom räckhåll.

Med åren dämpas vår flykt och vi gömmer oss i minnen och ser en smula motvilligt på den omedelbara verkligheten. Möjligen känner vi redan kylan av den bistra vinter, som är den enda och sista, Ja, människan tillhör sannerligen ett besynnerligt släkte! Om man sätter UFO-glasögon på representanterna för detta släkte, drabbas de plötsligt och omotiverat av en blindhet som "inte är av denna världen". Nåja, i ärlighetens namn skall tillstås, att icke alla mister sin syn och denna lilla men oförvägna, seende skara har det gångna året haft åtskilligt att ge - om än allt inte gått som många UFO-anhängare önskat.

Självklart skulle det ha varit angenämt om ett UFO landat på Stora torget, men vi måste väl i rimlighetens namn tänka på våra medmänniskor också! Hur tror ni det skulle gå om t ex vår sedan länge kände vän *Tage Eriksson* skulle mötas av en slik UFO-syn när han drog upp persiennen och lät sina violblå forskande svepa över nejden? Sannolikt skulle han finna tiden mogen att upphöra med reklamen för ballonger med påföljd att landets ballongfabrikanter skulle få ett kännbart avbräck i produktionen och arbetsmarknaden skulle få vidkännas ytterligare permitteringar. Detta i sin tur skulle vålla herr Palme och AMS stort huvudbry med nya förtroendekriser som följd.

Tilltron till den egna förträffligheten borde också rubbas hos åtskilliga vetenskapsmän efter läsningen av *von Dänikens* senaste bok. Men skyggglappar låter sig inte så lätt avlägsnas, har de suttit tätt åtslutna förut, så kanske läsaren slinker igenom också denna bok med blinda ögon. Då får han bevars åter ta till sina till-

FÖRSENAD

När vi förra året planerade utgivningsdata för UFO-Information under 1973 kunde vi inte förutse den stora tillströmningen av prenumeranter. Detta har medfört att många nya adresser måste präglas på särskilda plåtar till adresseringsmaskinen. Firman som utför präglingen är mycket hårt belastad inför ett nytt år, varför förseningar uppstår.

Största orsaken till att tidningen inte har kunnat utkomma planenligt är dock en försenad leverans av en speciell typ av skrivmaskin som erfordras för renskrivning av manuskripten.

UFO-Information är ännu så länge en relativt liten tidskrift med små ekonomiska och personella resurser jämfört med de stora veckotidningarna. Verksamheten sker ideellt och är resultatet av ett samarbete mellan några få personer, vilka stundtals kan belastas mycket hårt.

För att försäkra oss om att arbetet med tidningen skall fungera bättre i fortsättningen, och förhoppningsvis eliminera helt onödiga förseningar i utgivningen, vädjar vi till läsekretsen att stödja verksamheten. Det kan ske ekonomiskt eller i form av en insats där just era talanger kommer väl till pass.

Än en gång - vi beklagar förseningen!

Redaktionen

krånglade förklaringar och försöka släta över så att inte den fint putsade men ack så bristfälliga fasaden av lärdomshögfärd fördärvas.

Ja, fasader finns det gott om inom alla områden - men hur ser det egentligen ut bakom dem? I det tomma skrytets värld är luften så tjock att man knappt kan andas. Nog skulle man önska, att inte endast kroppen utan också förståndet växte hos många av våra kära medmänniskor. Kan man önska något bättre inför det nya året?..

Carl-Axel Jonzon

UFO-FORSKNING BÖR BEDRIVAS ANSER HALMSTADS-ELEVER

Sammanställning: JAL

Två elever i årskurs 3 vid Sannarp-skolans gymnasium i Halmstad, Roger Johansson och Ola Johansson, genomförde i juni 1972 en attitydundersökning om UFO bland skolans elever. Undersökningen var ett s.k. specialarbete; en obligatorisk arbetsuppgift för elever i sista årskursen vid alla gymnasier och fackskolor, där eleverna själva väljer ämnesområde och redovisningsform.

UFO-Information presenterar nu specialarbetet i sin helhet.

FRÅGA	Svars-alternativ		
NR.	JA (%)	NEJ (%)	VET EJ (%)
1	78/71,5	14,5/12,5	7,5/16
2	76/63	13/18,5	11/18,5
3	89/89	7,5/8,5	3,5/2,5
4	55/36,5	25/24	20/39,5
5a-e	Se kommentaren!		
6	9/2	89/95	2/3
7	38/46,5	54,5/39	7,5/14,5
8a-d	Se kommentaren!		
9	53/36	33/38	14/26
10	78/63,5	14,5/22	7,5/14,5
11a-e	Se kommentaren!		
12	Se kommentaren!		

Enkät om UFO

Nedanstående enkät utdelades och besvarades mellan den 7-9 juni 1972. Totalt inkom 160 svar från 55 manliga och 105 kvinnliga elever. I tabellen redovisas de manliga och kvinnliga elevernas procenttal var för sig. Till vänster om strecket anges de manligas procenttal, till höger de kvinnligas.

- 1) Tror ni att det existerar intelligenta varelser annorstädes i universum?
- 2) Bedömer ni det som möjligt, att några av dessa civilisationer står på en lika hög eller ev. högre teknisk nivå jämfört med vår egen?
- 3) Har ni någon gång läst eller hört talas om UFOs eller s.k. flygande tefat?
- 4) Tror ni att dessa UFOs är farkoster förda av utomjordiska varelser från högt stående civilisationer?
- 5) Om ni svarade "nej" på fråga 4, kan då UFOs förklaras med hjälp av något av följande alternativ:
 - a. kända men missstolkade flygande föremål, t.ex. flygplan, väderballonger mm
 - b. atmosfäriska fenomen
 - c. hemliga jordiska vapen
 - d. psykologiska orsaker, t.ex. inbillning, önskan att komma i tidningen
 - e. eget alternativ
- 6) Har ni själv varit med om någon UFO-händelse?
- 7) Tror ni att vi inom en snar framtid kan konstruera så avancerade farkoster att vi kan besöka planeter i andra solsystem?

8) Hur bedömer ni verkningarna av en ömsesidig kontakt mellan jordiska och utomjordiska varelser:

- a. farlig
- b. betydelsefull
- c. utan betydelse
- d. annan verkan

9) Bedömer ni det som troligt att myndigheterna undanhåller allmänheten information om UFOs?

10) Anser ni att UFO-frågan är av sådan vikt, att forskning om den borde förekomma?

11) Hur anser ni att en ev. UFO-forskning borde bedrivas:

- a. av ideella föreningar
- b. av ett särskilt FN-organ
- c. av respektive myndigheter
- d. av ett speciellt UFO-forskningscentrum med experter inom olika vetenskapsgrenar
- e. eget förslag

12) Känner ni till någon/några svenska eller utländska UFO-organisationer eller UFO-tidskrifter? I så fall vilka?

13) Övriga kommentarer.

Kommentar

Eleverna var i åldrarna 16-19. Några elever var dock vuxenstuderande. Ingen större variation mellan könen finns i svaren. De kvinnliga eleverna har dock en genomgående högre procent svar "vet ej".

Fråga 5: De elever som svarat "nej" på fråga 4 godtog alla alternativ utom c, vilken endast en manlig och två kvinnliga elever höll för trolig.

Fråga 7: Den oklara formuleringen "inom en snar framtid" gjorde nog många osäkra. Många elever skrev i en kommentar, att rymdfärder till andra solsystem skulle vara en realitet år 2000 om rymdskeppens utveckling fortsatte; många menade att detta inte kunde ske inom 20 år.

Fråga 8: Endast ett fåtal elever (20st) trodde att ett ömsesidigt utbyte kunde vara farligt. Det stora flertalet (124st) ansåg att ett utbyte skulle vara betydelsefullt. "Utbytet blir betydelsefullt, men informationen kan misstolkas och på så sätt blir den också en fara."

Fråga 9: Det är anmärkningsvärt att ett så stort antal (55%/36%) anser att myndigheterna undanhåller information. FOAs förklaringar om väderballonger o.dyl. kanske inte tas på allvar?

Fråga 10: Det är glädjande att se, att ett så stort antal elever (78%/63,5%) anser att UFO-forskning borde bedrivas.

Fråga 11: De flesta eleverna ansåg, att forskningen skulle handhas av ett särskilt UFO-forskningscentrum med experter inom olika vetenskaper. Eleverna ville ha ett tvärvetenskapligt internationellt samarbete mellan objektiva forskare, ej enbart s.k. tefatstroende.

Fråga 12: Det visade sig, att ingen av eleverna kände till någon svensk UFO-organisation eller tidskrift, med undantag av en elev som svarade: Svenska UFO-logiska sällskapet och Friendship USA. Det är tydligt att UFO-organisationerna brister i sin information till allmänheten.

Av enkäten framgår att eleverna ser allvarligt på UFO-frågan och vill ha igång forskning om den, vilket är glädjande.

Roger Johansson
Ola Johansson

Vad säger »mannen på gatan?»

En liknande undersökning gjorde IGF, Stockholm, i oktober förra året. Den delades upp i två etapper och gick till på så sätt, att medlemmar ur IGF gick ut på gatorna i Stockholm och Södertälje och ställde två frågor till 100 på måfå utvalda personer. Resultatet redovisas nedan. Jämför med frågor nr 1, 3, 4 och 6 i specialarbetet.

Attitydundersökning I

Fråga 1: Har DU hört talas om eller läst om FLYGANDE TEFAT?

("Ja" 91% "Nej" 9% "Vet ej" 0%)

Fråga 2: Har DU sett något som skulle kunna vara ett FLYGANDE TEFAT?

("Ja" 1% "Nej" 99% "Vet ej" 0%)

Attitydundersökning II

Fråga 1: Som DU bedömer: är det verkliga saker eller endast folks inbillning?

("Ja" 38% "Nej" 39% "Vet ej" 23%)

Fråga 2: Tror DU att det finns människor ungefär liknande oss på andra världar i universum?

("Ja" 46% "Nej" 27% "Vet ej" 27%)

SEX PERSONER SÅG UFO ÖVER VÄSTERBOTTENS KUST

En flygande farkost av okänt ursprung observerades den 27 november förra året av åtminstone sex personer på olika håll längs Västerbottens södra kustland, från Nordmaling till Umeå - en sträcka på ca 60 km. Tidpunkten uppges till 14.30-14.40 eller däromkring.

15-åriga studeranden *Ewa Marie Westerlund* berättar, att hon vid den aktuella tidpunkten befann sig på sitt rum i den skola i Levar, Nordmaling, där hon studerar. Fönstret var öppet och hon stod och tittade ut. Plötsligt fick hon syn på ett lysande föremål, som på omkring 100-300 m höjd rörde sig i sydostlig riktning. Hon stod och betraktade det ungefär en minut och lämnade sedan fönstret. När hon kom tillbaka, såg hon det inte först men upptäckte det efter några sekunder bakom en tall. Där stod det stilla ett par sekunder och fortsatte sedan med en hastighet som enligt *Ewa Marie* uppskattades till lägre än en helikopters. Föremålets storlek var uppskattningsvis 5-10 m.

Farkosten hade fast gulvitt sken, färdades i sidled och föreföll att oavbrutet sjunka.

Ewa Marie ringde till sin mor och berättade om sin iakttagelse. Även hon upptäckte då föremålet, som kom från Nordmalingshället.

»Lysande streck med strimlor på ena sidan»...

Ewa Maries mor, *Gun Britt Westerlund*, befann sig i Strömsör, 10 km nordväst om Nordmaling. På dotterns uppmaning tittade hon också ut genom fönstret och såg då en lysande punkt (inte större än en stjärna) ganska lågt över trädtopparna, i söder. Det var, precis som i Nordmaling, molnfritt, då iakttagelsen gjordes.

Fru *Westerlund* hämtade en kikare och såg då ett lysande snett streck med lysande strimlor på ena sidan. Föremålet rörde sig i sidled och avgav ett gult fast sken. Observationen varade i 1-2 minuter. Omkring 15.45 iakttog fru W. återigen en lysande punkt på samma ställe. Det liknade ett klot av en tennisbolls storlek. "Bollen" avgav ett gult fast sken som kom närmare och sedan sakta försvann sidledes. Väderleksförhållandena var oförändrade.

»Flygande plank med krans av ljusare gult omkring sig»...

Samma dag befann sig *Sven Erik Berggren* med sonen *Maurits* ute på Norrbyfjärden för att fiska. Vid 14.30-tiden såg de det märkliga föremålet sydväst om Norrbyn.

- Det såg ut att komma från nordväst, framhåller de, och rörde sig i sydostlig riktning när det svängde mot sydväst och försvann bakom horisonten ute i havet. Vi såg det omkring 5 minuter. Föremålet lyste gult och hade en krans av ljusare gult omkring sig. Det liknade en plank, 30 cm lång och 6-7 cm bred. Det märkligaste med föremålet var dess lutning, ca 60 grader i färdriktningen, vilket inte kan vara av denna världen.

Chauffören *Dane Jansson* i Norrbyn, Hörnefors, befann sig i Norrbyn, då han upptäckte föremålet i sydväst:

- Jag trodde först att det var en reflex, säger han, men förstod snart att det inte kunde vara det. Det verkade som om det färdades mot söder. Föremålet såg ut som en bit av månen, eller en uträtad bumerang med något konkav böjning. Det befann sig på hög höjd och avgav inget ljud. Då det småningom försvann bakom skogen hade jag iakttagit det under 5-6 minuter, från 14.30-tiden.

UFO sågs flera gånger i Kanada-stad

DIGHTOI. Kan. (UPI) - För några månader sedan besöktes denna stad (1.050 inv.) i västra Kansas av ett återkommande oidentifierat flygande föremål - en eldröd samling glänsande ljus hade setts av polischefen åtskilliga polismän och ett antal stadsbor. Men samhället förblev relativt oberört.

Polischefen M.R. Shelton beskrev föremålet som ett "runt, rödorange och vitt ljus - lysande som en samling ljus på en fotbollsplats". Det svävar omkring på 100 till 150 m höjd, vanligen 15 km väster om staden.

Vi tänkte inte mycket på det först, sade Shelton. Vi trodde det kunde vara försvaret som tog infraröda bilder av området för att kontrollera avrinning av vatten på betesmarker.

Shelton sade, att föremålet förblivit stillastående tills man radiotelegraferat till en annan om det. Det börjar då att röra sig bort. - Varje gång vi radiotelegraferar flyttar det på sig. Shelton såg det för två månader sedan och jagade det med sin bil upp till en hastighet av 150 km i tim. Han sade, att föremålet brukade röra sig parallellt med hans bil eller något framför den.

UFO:t har synts åtskilliga gånger i månaden, mellan kl 23 och de tidiga morgontimmarna, alltsedan slutet av februari 1972. Lantborna i Kansas har tagit det lugnt.

En talesman för Forbes luftförsvarsbas i Topeka sade efter en kontroll som gick tillbaka ända till april: "Från perioden mellan april och nu har Forbes inte haft några flygningar på låg nivå (med låg nivå menas från marken upp till drygt 1 km).

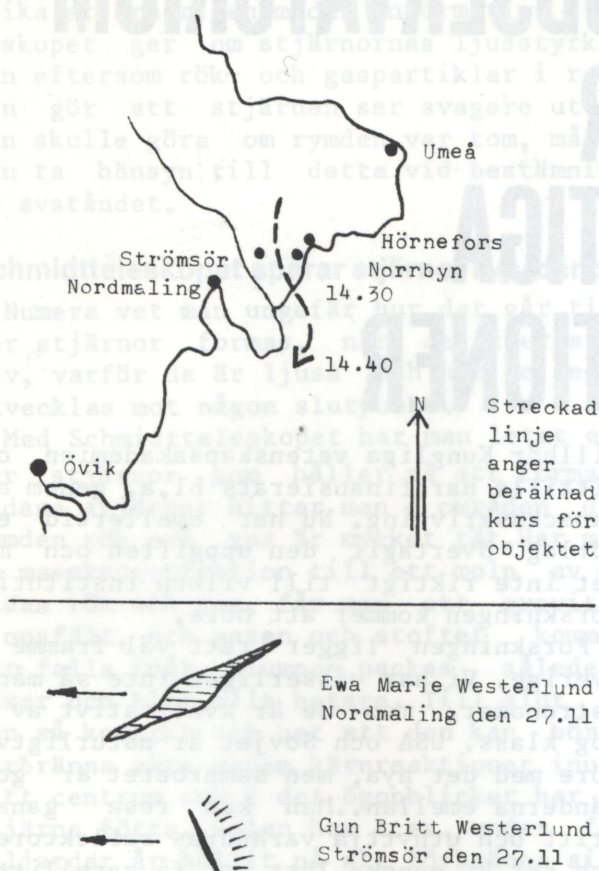
Forbes har ett plan utrustat, för att ta infraröda foton, men talesmannen sade att det flyger "betydligt över 15 km. Och det kan inte sväva - det är ett tvåmotorigt jet," sade talesmannen.

McConnel A.F.B. i Wichita uppgav också, att de inte hade några plan över området. Shelton sade, att myndigheterna inte hade funnit det nödvändigt att uppmana försvaret att kontrollera UFO:t, delvis av fruktan att inte bli trodd. Staden tror fortfarande på den teori som framlades strax efter de första observationerna, nämligen att försvaret tar infraröda bilder.

Källa: Understanding 9/72. Översättning från eng. av E. Olsson, IGF)

KARTSKISS SAMMANSTÄLLD AV

ALF GÖRAN LINDBERG



»Vävspole med fenor eller ljusknippen baktill« ...

Byggnadsarbetaren Rune Norberg från Teg, Umeå, gjorde mellan kl. 14 och 15 en liknande erfarenhet. Han var på hemväg från Umeå till Teg och hade just börjat gå över Tegsbron när han fick se ett brandgult, lysande föremål i sydväst.

- Det liknade en vävspole med fenor eller ljusknippen baktill. Ljusknippena hade en ljusare färg än själva föremålet.

Medan Norberg förflyttade sig över bron fortsatte föremålet mot söder och efter 6-7 minuter var det försvunnet bakom några moln vid horisonten i söder. Föremålet stod rätt lågt på himlen och var "snedställt" med främre delen mot färdriktningen.

Källa: Ufologen nr. 5/dec-72, Alf Göran Lindberg. Bearbetning: Olle Öhman.

DET NYA SCHMIDTTELESKOPET VID STOCKHOLMS OBSERVATORIUM GER RIKHALTIGA INFORMATIONER

En strålande eftermiddag tog vi tåget ut till Saltsjöbaden och station Solsidan. Vi var på väg för att besöka Stockholms observatorium för en intervju med assistent Gahm. Vi hade per telefon avtalat en tid för besök, och vi var välkomna, dock med det förbehållet att han skulle slippa besvara UFO-frågor. Eftersom vi finner UFO-företeelserna mycket intressanta hoppades vi naturligtvis ändå på att få några synpunkter på UFOs av en astronom.

Våra kunskaper inom astronomi är inte av större mått och vi blev därför mycket imponerade av assistent Gahms lärdom och av vetenskapen som sådan. Vår förmåga räckte förstås inte till att ställa alla frågor, men Gahm var vänlig nog att ingående berätta medan vi "inspekterade" alla de instrument man förfogar över.

Allt tätare atmosfär stör observationerna

Vi fick veta att man med instrumentens hjälp kan nå 10 miljarder ljusår ut i universum. Man kan utnyttja alla observationstillfällen, men måste inrikta sig på sådant som inte är beroende av väderleken. Tyvärr blir atmosfären allt tätare pga miljöförstöringen. Bland annat ger motorvägen störande ljus. Vill man ha observation som kräver maximalt goda förhållanden, får man bege sig till Chile, där Europeiska organisationen ESO byggt ett observatorium på 2000 meters höjd med fantastiska observationsförhållanden. Astronomer från Sverige brukar resa dit på 2-veckorsperioder och kan då samla material som räcker för arbete under ett par års tid.

Ett tjugotal personer arbetar med astronomi vid Stockholms observatorium, som

tillhör Kungliga vetenskapsakademien och hittills har finansierats bl.a. genom almanacksskrivning. Nu har emellertid ett förlag övertagit den uppgiften och man vet inte riktigt till vilken institution forskningen kommer att höra.

Forskningen ligger rätt väl framme i Sverige. Vi har visserligen inte så många astronomer, men de är kvalitativt av en hög klass. USA och Sovjet är naturligtvis före med det nya, men samarbetet är gott länderna emellan. Man kan resa ganska fritt och utnyttja varandras reflektorer, och det är ganska lätt att få satellittid och observation på t.ex. Kosmosserien. (Kosmosserien är en serie ryska satelliter som skall observera solen).

Stjärntemperatur bestäms fotografiskt

Det nyaste instrumentet vi fick se var ett Schmidtteleskop. Med detta kan man ta fotografier av universum i en mycket stor vinkel. Det fungerar alltså som ett vidvinkelobjektiv. Det är mycket ljusstarkt. Detta fotografiska teleskop kan användas på olika sätt beroende på vilken typ av information man vill ha. Om man t.ex. är intresserad av stjärnornas ultraviolettera ljus, använder man sig av ett filter som bara släpper igenom sådant ljus och får därmed en bild av den ultraviolettera stjärnhimlen. Om man vill få ett grovt mått på stjärnornas temperatur kan man använda sig av ett glasprisma som ger spektra, små regnbågar på plåten. I spektret ser man en massa absorptions- och emissionslinjer, som dyker upp på våglängder som är karaktäristiska för de ämnen som finns, dvs stjärngasen sätter sina fingeravtryck i spektret och man kan lätt avgöra temperaturen. En het stjärna

t.ex. ger kraftiga absorptionslinjer av väte. I en svalare stjärna däremot dyker det upp molekyler i atmosfären, eftersom dessa inte kan existera då stjärnan är het.

Man kan också bestämma avståndet till olika stjärnor genom den information teleskopet ger om stjärnornas ljusstyrka. Men eftersom rök- och gaspartiklar i rymden gör att stjärnan ser svagare ut än den skulle göra om rymden var tom, måste man ta hänsyn till detta vid bestämning av avståndet.

Schmidtteleskopet spårar stjärnor i vardande

Numera vet man ungefär hur det går till när stjärnor formas, när de lever sitt liv, varför de är ljusa och hur de sedan utvecklas mot någon slutpunkt.

Med Schmidtteleskopet har man letat efter stjärnor som håller på att formas. Sådana stjärnor hittar man i områden där rymden rök och gas är mycket tät. Har man en masskoncentration till ett moln av en sådan rök och gas, får man ett gravitationsfält, och gasen och stoftet kommer att falla inåt. Klumpen packas således, växer och blir allt hetare. Till slut är den så kompakt och het att den kan börja förbränna väte genom kärnreaktioner inuti sitt centrum och i det ögonblicket har en stjärna fötts. Solen har t.ex. under fem miljarder år hållit på att förbränna sitt väte i centrum.

För att finna blivande stjärnor, söker man denna väteemission. För närmare analys av objekten, använder man teleobjektivinstrument och får då ordentliga spektra. Man ser då fler detaljer och kan göra sig en föreställning om vilket tillstånd som råder däruppe, t.ex. hur snabbt stjärnan roterar, hur snabbt den rör sig från eller mot oss, hur starka magnetfält den har, om det förekommer turbulens i atmosfären, vilken kemisk sammansättning det finns där, temperatur, elektrontryck etc. Alla fysikaliska parametrar går att få fram om man bara har en teori att basera dem på.

Vi fick också veta, att den ljusa natt-himlen över Stockholm försvårar exponeringen, men ännu är inte störningarna så svåra att de motiverar en flyttning.

Vad säger astronomen om UFOs?

Vi tyckte naturligtvis att man med instrumentens imponerande möjligheter borde ha inregistrerat även UFOs, varför vi inte kunde avhålla oss från några UFO-frågor och följande replikskifte följde:

- Har Du sett några UFOs?

- Nej, jag har inte sett något som skulle kunna vara UFOs?

- Vet Du om någon annan här har gjort det?

- Ja, jag vet att ingen annan här har sett något heller.

- Hur tycker Du som astronom att samarbetet borde läggas upp, om vi fick kontakt med en främmande civilisation?

- Det beror ju på vad som händer i så fall. Det finns heller ingen planering för en sådan situation. International Astronomical Union har instruktioner när det gäller andra saker, som t.ex. vad kratrarna på månen ska heta.

- Vem meddelar er hur forskningsprogrammet skall utformas?

- Vad beträffar vår egen forskning, är den till stor del betingad av vilken grupp man tillhör. När man börjar forska inom astronomi, hamnar man ofta i en etablerad grupp som bedriver en viss forskning. Inom ramen för den forskningen arbetar man så med olika problem. Ofta blir man då intresserad av något som man tycker ser "skumt" ut eller något problem som man tror sig kunna lösa på ett visst sätt, genom viss observation. Man har då full frihet att ägna sig åt detta. Här finns inget speciellt program, utan där de goda idéerna finns där finns också stödet. Självklart är vi bundna och begränsade av de instrument vi har. Om jag t.ex. skulle behöva USAs största satellit för ett projekt är det osannolikt att jag kan få det projektet genomfört.

»Matematiskt språk» för universell kontakt

- Har man aldrig försökt få kontakt med främmande planeter?

- Man har i USA funderat på att ta kontakt med ett närbeläget solsystem. Man skulle då inte kunna använda sig av ett jordiskt språk. Då är frågan vilket meddelande man skulle sända, så att mottagaren förstår att de har att göra med intelligenta varelser. Man har antagit, att matematiken är universell och i så fall borde den civilisationen också ha primtal. Under första tiden skulle man sända signaler, som kunde definieras som hel signal-halv signal eller en signal-ingen signal, d.v.s. två olika tecken så att man i princip får t.ex. ettor och nollor. Sedan skulle man sända två serier primtal t.ex. 41 ettor och 37 nollor och upprepa detta så lång tid att man på mottagarsidan till slut skulle förstå, att om man placerade den ena serien horisontellt och den andra vertikalt som på en TV-skärm skulle man få en bild.

På det sättet skulle man kunna sända över bilder. Den första bilden man planerade sända var en förenklad bild över vårt planetsystem med en pil på tredje planeten. Där skulle finnas vatten, en fisk, en familj med kvinna, man och barn och antytt kön samt några skisser på väte- och heliumatomen. Detta skulle sändas till en eventuell planet belägen c:a sju ljusår bort, och man skulle då få vänta ungefär 14 år innan något svar kunde komma.

- Varför genomfördes aldrig det projektet?

- Jag är inte riktigt säker på vad som hände, men jag tror att det berodde på att USA:s budget just då började bli dålig, varför projektet lades ned.

Pulsarer är signaler från supernovors explosion

- Vad skulle bli följden, tror Du, om vi fick kontakt?

- Alla skulle bli så överraskade, att det är svårt att säga vad som skulle hända. Något av det slaget hände 1967 vid rutinmätningar i radioområdet utanför London, då man observerade något som låg och sände mycket regelbundna signaler. Man visste inte riktigt hur man skulle ställa sig till observationerna och väntade i två månader med att annonsera ut nyheten. Om motsvarande skulle skett här är det svårt att säga vad som skulle ha hänt.

- Det skulle kanske censureras?

- Det tror jag absolut inte. Om något dök upp här, tror jag att nyheten skulle gå ut med detsamma. Och anledningen varför man väntade i England var att man ville försäkra sig om att det inte var en planet. Om det hade varit en planet hade den rört sig kring någon sol, och då hade signalen förskjutits periodiskt. Det var inte fallet, utan signalerna kom i konstanta perioder. Fenomenet döptes till pulsarer. Man vet nu vad det är fråga om. Man hittade bl.a. en pulsar i centrum av Krabbnubulosan, som exploderade för 900 år sedan. Man känner nu till 50-60 pulsarer på olika håll. Det är uppenbart fråga om sista resten av en supernovaexplosion, som kan ge ifrån sig periodiska radiopulsar.

- Det har ju ändå observerats en rad UFO-fenomen. Vad kan det vara?

- Ja, det är mer än jag vet. Det finns ju mycket olika typer av observationer. Man måste nästan bedöma varje fall för sig. Man kan inte ge någon generell förklaring.

Stjärnforskaren hinner ej syssla med UFOs

- Varför är många så negativt inställda till UFOs?

- Det finns väldigt många som är positivt inställda också!

- Har Du själv läst något?

- Ja, det är klart att jag har. Och jag vill säga att det kanske finns flera som är positiva i fråga om UFO-fenomenen än det finns negativa i antal personer räknat.

- Men bland vetenskapsmän verkar de flesta negativa. Är det inte så?

- Negativa är kanske fel ord. Låt oss snarare kalla det avvaktande. Man kan inte tala om någon motsättning hos vetenskapsmän, utan det är så att vi astronomer t.ex. har en massa konkreta problem att lösa när det gäller stjärnornas utveckling, struktur och sammansättning m m och det blir en huvudsysselsättning.

- Tror Du själv att det existerar intelligenta varelser på andra planeter?

- Det är mycket möjligt att det gör det!

- Då kan man väl tänka sig att de har övervunnit avståndsproblemet?

- Det kan tänkas.

- Men om vi fick kontakt med dem, skulle vi förmodligen få hjälp att lösa de problem som man nu jobbar med så intensivt?

- Jovisst. Men frågan är hur man skall få det. Ett sätt är väl kanske då att kommunicera med en annan planet. Försöka nå radiokontakt helt enkelt. Himlen bevakas väldigt noggrant såväl inom olika radioområden som optiskt. Det finns en otrolig mängd teleskop runt om i världen. Tyvärr har man väl inte funnit något som tyder på att vi står i fokus för något slags kommunikation, varken i radioområdet eller i det optiska området. Det skulle naturligtvis vara en av historiens mest spännande upptäckter, om vi plötsligt fann att någon därute försökte meddela sig på ett eller annat sätt. Och skulle en sådan sak upptäckas är jag övertygad om att en stor del av den astronomiska observerade forskningen skulle inrikta sig på att försöka uppfatta dessa meddelanden och lösa koden.

Reportage: E. Olsson och A. Ekman
I.G.F., Stockholm

ORGANISATIONSNYTT

UFO-saken måste ut till folk

Under detta motto har Frederiksberg UFO-Studiekreds (UFO-ASPEKT) i Köpenhamn planlagt en storstilad aktion för att väcka folk till medvetande om att det verkligen existerar ett UFO-problem. Från den 8 - 13 april ämnar FUFOS belägra press, radio och TV med information om UFOs, samtidigt som de reser runt till sex större städer i landet och presenterar en utställning, som under kvällarna följs upp med ljusbilder och föredrag.

Om någon i Sverige är intresserad är adressen till utställningen i Köpenhamn:

Selskabslokalerne af 1860

Nørre Voldgade 90

(ligger vid Nørreport S-Station)

8 april kl. 10.00-23.00

Nytt reklammaterial från Södertälje

Södertälje UFO-Center planerar att under våren avveckla föreningsverksamheten och i stället bilda en liten aktiv informell grupp, som arbetar med forskning och information. Därmed läggs också medlems-tidningen "UFO-Bulletinen" ner.

För den som är intresserad av reklam-material i UFO-frågan kommer nu förening-en med en nyhet: De välkända runda "knapparna" från USA med ett tefat av "Adam-ski-typ" avbildat på blå bakgrund har fått svensk text som lyder: "Flygande te-fat - visst finns dom". Priset blir 1:50 kr/st och lägre styckpris ju fler man köper (5 st 7:-, 10 st 13:-, 25 st 30:-, 50 st 50:-). Knapparna med engelsk text är slut, liksom vykortet "Merry Christmas - from out of this world".

För er som köper reklammaterial vill man påpeka, att till priset för varan läggs avgift för postförskott och porto. Ni tjänar alltså på att göra en större beställning i stället för flera små.

OBS! Ny kontaktman för SUFOC: Göran Ebbesson - och ny adress:

Södertälje UFO-Center

Box 6059

151 06 Södertälje 6

■ Engelholms Metafysiska Förening har bl.a. sammanträffat med "Pollenkungen" Gösta Carlsson som såg ett "tefat" för 25 år sedan, och haft besök av Ivan Troeng som pratat om växters "tankeförmåga". Föreningen utger medlemsbladet *EMF-Nytt*.

■ UFO-Sundsvall har på flera möten visat filmer om astronomi, som man lånat från kommunen och ambassader.

Man registrerar aktuella UFO-observationer genom att markera platserna där de inträffat med nålar på en Sverige-karta. Referens finns sedan till en pärm där rapporterna samlas. Samma system används för observationer i XYZ-län, som föreningen själv kommit i beröring med.

UFO-Sundsvall har nu ett 60-tal medlem-mar.

■ UFO-Stockholm lägger ner sin nuvarande verksamhet för att arbeta på ett nytt sätt. I samband därmed ändras adressen till *S.K.F.-Inf.*, Lennart Fogelberg, Ervallakroken 15, 124 43 Bandhagen.

RÄTTELSE

Artikeln "Oidentifierat undervattensföremål kolliderade med japansk tanker" i U.I. nr 8 1972 har författats av Anders Liljegren. Tyvärr fanns detta inte angivet i tidningen.

Likaså saknas uppgift i U.I. nr 4-5 1972 om författare till artikeln "Han fick besök från rymden en augustinatt 1958". Intervjuer och undersökningar har utförts av Anders Wahlström, UFO-Center Jönköping; bearbetning för U.I. gjordes av J. O. Sundberg.

I nr 8 1972 angavs felaktigt datum för UFO-observationen utanför Örnsköldsvik, vilken redogörs för i artikeln "Telemeterskiva nära bil". Händelsen i fråga inträffade den 26 oktober, ej den 26 november.

Vi beklagar!/Red.

GIGANTISK UFO ÖVER OSKARSHAMN

Måndagen den 8 jan. 1973 klockan 23.00 på kvällen observerade fru Birgit Solberg och en manlig bekant en märklig UFO, som uppenbarade sig i skyn över fru Solbergs bostad i Oskarshamn.

Fru Solberg berättar:

- Vi gick ut för att få lite frisk luft. Jag stannade till på trappan och tittade av en händelse upp i skyn, vädret var bra och det var stjärnklart. Plötsligt kom ett ofantligt stort lysande föremål från öster. Föremålet var minst fyra gånger så stort som månen, och inuti det fanns ett märkligt vinkelmönster av ljus som var omgivet av en mörkare kant.

Fru Solberg säger att hon tror att föremålet gick på en höjd av 150 till 300 meter.

- Det var vackert att beskåda, säger fru Solberg, det flammade i en fosforliknande färg som jag aldrig sett förut.

Fru Solberg och hennes manlige bekant såg föremålet i cirka en minut.

Hon fortsätter:

- Det blev mycket diskussion under kvällens lopp om det vi sett. Vi kom fram till att det varken var ett flygplan, en ballong eller någon satellit. Min vän trodde att det var ett flygande tefat.

Fru Birgit Solberg berättade om vad hon sett för en väninna i buss på väg till Kalmar. Busschauffören hörde henne och undrade om hon varit nykter den kväll då hon såg föremålet.

- Jag var spik nykter den kvällen, sade fru Solberg bestämt.

Någon teori om vad hon verkligen såg har hon inte.

Observerades samma UFO i Vimmerby?

Enligt Vimmerby Tidning av den 30 jan. 1973 observerade fru Signe Jansson i Frödinge utanför Vimmerby ett "jättestort föremål som lysande svepte fram över talltopparna i skogen intill".

Några detaljer hann hon inte uppfatta, men hon såg att föremålet var "stort och brett och gav ifrån sig ett gult solstarkt sken" när det fortsatte i nordlig riktning.

Observationen är intressant eftersom fru Jansson uppgav att hon såg föremålet 23.00, alltså vid samma tidpunkt som fru Solberg gjorde sin observation.

Var det samma UFO?

J.O.

Källa: Rapportformulär (Kredit: Gunnar Schelin, Borgholm)

SKIVFORMAD FARKOST SÄNDE UT MÄRKLIGA BOLLAR

Söndagen den 28 jan. 1973 gick chaufför Börje Währner, 62 år, från Söderskogen cirka två kilometer från vinterhamnen i Värmdö, till sängs vid 20.30-tiden eftersom han kände sig mycket trött.

Någon nattro blev det emellertid inte, klockan var 22.01 då han väcktes av ett mycket ovanligt surrande och rasslande ljud från skyn.

Börje Währner berättar:

- Jag steg upp och rusade fram till fönstret, som vetter mot norr, och tittade upp mot himlen. Det första jag fick se var ett molnliknande föremål som släppte ut små vita bollar. Föremålet befann sig mellan norr och väster, men på vilken höjd kan jag inte avgöra.

Under observationen var vädret halvklart med obetydligt dis. I den riktning farkosten observerades syntes stjärnorna tydligt då molnen gled undan växelvis.

- Efter en stund blev "molnet" rödare och sikten bättre och bättre, berättar herr Währner. Till slut framträdde en stor cirkelrund skiva som var ungefär dubbelt så stor som månen. De märkliga bollarna fortsatte att strömma ut med intervaller av ungefär 4-5 sekunder. Den skivformade farkosten ändrade efterhand färg och blev mörkröd med tydliga kanter. Plötsligt glödde den till i en betydligt ljusare röd nyans för att strax liksom släckas ned två gånger till nästan inget ljus. Kort därpå gled den iväg norrut, och var försvunnen inom loppet av 15 sekunder.

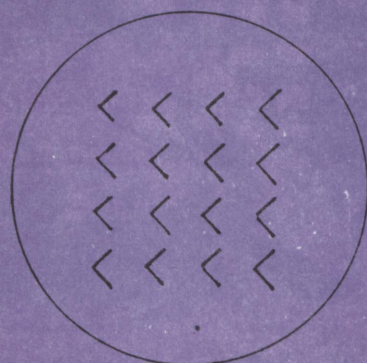
Herr Währner uppger att farkosten skickade ut mellan 12 och 15 bollar; hur stora dessa var kommer han inte ihåg. Han observerade farkosten under 24 minuter innan den försvann. På frågan, vad han trodde att han sett, svarade han:

- Jag tror att det var ett besök av våra vänner från universum.

J.O.

Källa: Rapportformulär, tel.samtal med vittnet den 31.1. 1973 (Kredit: Håkan Blomqvist, Södertälje)

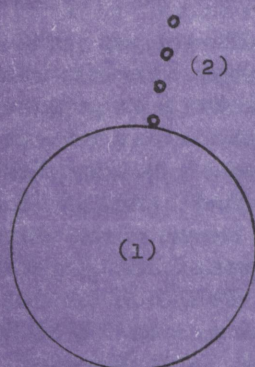
OSKARSHAMN DEN 8.1.73
Skiss baserad på vittnesteckning



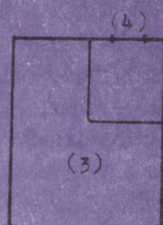
"ett ofantligt stort lysande föremål...
inuti fanns ett märkligt vinkelmönster av
ljus som var omgivet av en mörkare kant."

VÄRMDÖ DEN 28.1.73

Skiss baserad på vittnesteckning



- 1) Skivformad farkost
(Observerad i en vinkel av 35-40 grader)
- 2) Små vita bollar
- 3) Hr. Währners stuga
- 4) Obs.plats (fönster)



RYMDTELESKOP I OMLOPPSBANA RUNT JORDEN OMKRING 1980

Cape Kennedy (UPI) - Rymdbyrån har beslutat att fortsätta med detaljerad planering för ett teleskop i en omloppsbana runt jorden. Teleskopet blir så stort att astronomer tror att det skall kunna "se" till "universums kant". Instrumentet får en diameter av 3 m och blir nästan fyra gånger så stort som ett teleskop planerat att skickas upp i sommar i ett astronomiskt observatorium, och det blir mycket mera exakt. Man skall kunna studera galaxer som är hundra gånger svagare än dem man kan se med de kraftfullaste markteleskop i rymden där det inte finns någon atmosfärisk slöja som avskärmar och förstör mycket av utsikten vid markobservatorier.

Ett 3 m teleskop i en bana runt jorden kan leverera fler astronomiska data än alla nu existerande markteleskop av den här storleken och ännu större, hävdar Dr John E. Naugle, en av administratörerna i rymdbyrån. Det största teleskop som nu är i funktion är 5m-instrumentet i Mt Palomar, Calif. Naugle sade, att rymdteleskopet skulle kunna förbättra människans förståelse för universums innehåll, skala och utveckling. Kanske av större vikt är att vi kan upptäcka sällsynta och hittills icke observerade fenomen vid universums kant.

Teleskopet som föreslås av NASA skulle bli ett observatorium med många uppgifter och vara i stånd att studera vårt solsystems planeter lika väl som öppna nya fronter för djuprymdsastronomen.

Det nya rymdskyttelplanet gör teleskopet ännu mer attraktivt. Skytteln kommer att föra teleskopet in i dess bana och sedan föra tillbaka det, när det visar sig nödvändigt för reparationer, renovering osv och åter sända det till rymden för ytterligare astronomiska observationer. Det stora rymdteleskopet kommer att väga mellan 9080 och 11350 kg och vara 12 till 15,6 m långt. Det skall förstärkas med högkvalitativ television. Teleskopet beräknas bli klart omkring år 1980.

(Övers. från eng. av Tina K. IGF)

RYMDSKEPP ÖVER MOTALA

Den 24 november förra året fick jag se en märklig farkost ovanför bostadsområdet i Charlottenborg, Motala.

Vid fyratiden på eftermiddagen begav jag mig ner till Charlottenborgs köpcentrum för att köpa en kvällstidning. När jag var på hemväg, tittade jag litet förstrött på första sidan i tidningen. Ungefär tio meter från Charlottenborgs nedre busshållplats stannade jag till för att som hastigast läsa igenom en intressant notis. Jag stod stilla i ungefär tjugo sekunder. När jag sedan riktade blicken upp mot bostadsområdet, fick jag plötsligt se på en höjd av ungefär 300 meter över markytan en spolformad kropp glida fram. Jag uppskattar hastigheten hos farkosten till 80-100 km/tim. Det första jag gjorde när jag fick se farkosten var att lyssna efter eventuella motorljud, men jag hörde inget. När jag fick se det blinkande röda ljuset, trodde jag först, att det rörde sig om ett sportplan men konstaterade snart att det inte var något sådant.

Jag stod och betraktade farkosten i ungefär 30 sekunder och såg då, när jag fick långsidan av farkosten mot mig, att det inte rörde sig om flygplan, helikopter eller någon jordisk farkost. Under kroppen fanns två starka röda ljus, ett med fast rött sken och det andra med blinkande. Ungefär mitt på farkosten, något under mittlinjen, såg jag en rad ventiler eller fönster. Dessa fönster var fyrkantiga till formen och tydligt markerade och avskilda från varandra med spröjs. Om någon hade frågat om jag kunnat räkna fönstren, skulle jag utan svårighet ha kunnat göra det. Men jag kom mig aldrig för. Framtill på farkostens "vindruta" strålade ett kraftigt vitaktigt



tigt ljus ut. Samma intensiva ljus strömmade också ut från ventilerna på skeppets sida.

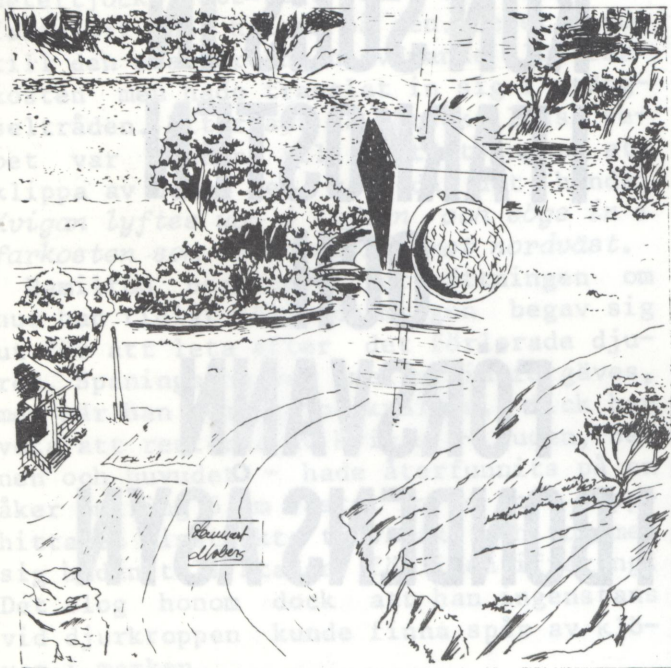
Farkosten gick i en bågformad bana över Lustigkulle. Jag förstod när jag såg dess bana, att den skulle gå mycket nära det hus jag bor i. Min första tanke var att fortast möjligt ta mig hem och försöka få tag i en 7 x 50 kikare för att närmare studera farkosten. Från den plats där jag först fick se skeppet och till min bostad är det ca 200 meter. Jag sprang hem efter kikaren och gick till köksfönstret för att där kunna se det bättre. Men jag såg, att det redan var ganska långt borta. Jag observerade endast det blinkande röda ljuset genom kikaren. Enligt den bågformade bana farkosten gjorde verkade det som om den var på väg åt Linköpingshålllet.

Pingstafton 1970 befann jag mig med några kamrater i Offerby, en bit utanför Motala. Där kunde vi iaktta en cigarrformad farkost som passerade oss på ett avstånd av ca 1500 meter. Denna farkost gick också i en bågformad bana. Vi hade kikare med oss och kunde göra närmare studier av luftskeppet. När jag tänker tillbaka på händelsen 1970 och på det som inträffade två år senare den 26/11 1972, blir jag ganska häpen. Luftskeppet som jag såg 1970 är exakt likt det jag såg 26/11 1972. Båda farkosterna hade på samma ställe ventiler eller fönster med utströmmande vitaktigt ljus. De röda ljusen satt exakt lika på bägge skeppen och det utströmmande ljuset från "vindruta" var samma på båda. Det röda blinkande ljuset fanns likaledes på samma ställe på båda farkosterna.

Jag tycker att dessa båda observationer är rätt märkliga.

Leif Nässlin

RÖD JÄTTETALLRIK I TRÄDGÅRD



Intervju av Sten Lindgren

- Jag skulle just gå och lägga mig, då jag såg en ljuskula på himlen, berättar en 67-årig kvinna i Småland. Det var förresten Kristi himmelsfärdsdag 1972. Jag brukar stå och betrakta himlen och det gjorde jag den här kvällen också. Ljuskulan var väl inte större än ett mynt och den närmade sig huset.

Jag såg den från sovrumsfönstret först men där var sikten något skynd, så jag gick in i ett annat rum och ställde mig att titta ut därifrån. Föremålet var nu ungefär 500 meter ifrån mig och det lik-som "hängde" över bebyggelsen - det föreföll att vara ett par meter över ett två-våningshus. Nu såg jag det tydligare. Jag tyckte att det liknade en jättestor tall-rik. Först trodde jag att det rörde sig om en satellit. Föremålet befann sig på bara cirka 10 meters håll. Efter vad jag kunde bedöma var det drygt en meter, runt till formen och intensivt rött. Färgen påminde om den man ser på stoppljus, den lyste konstant, och det verkade som om hela föremålet var en lysande röd klump.

Jag förstod, att jag hade ett "tefat" framför mig. Plötsligt sjönk det nedåt och "landade", djuprött, i grannens träd-gård! Nej, det landade inte - när föremå-let vinklade nedåt, föreföll det som om det skulle landa, men det höjde sig igen och flög parallellt med marken. Jag hörde underliga smällar. Det ändrade form till en fyrkant, men jag såg inte hur formför-ändringen gick till. Fyrkanten skramlade ungefär som när man slår ett par rör mot varandra. Färgen hade nu mörknat till grönt eller brunt.

Det flyttade sig en bit, så stannade det igen och vände på något sätt. Jag kunde se tre "antennliknande" stavar när det vände. De satt ungefär mitt i föremålet. Farkosten stannade mellan två hus på c:a 30 meters höjd. Antennerna var flera och torde ha varit minst 5 meter långa. De var, uppger vittnet, spindelliknande och gula eller gräddvita.

Vid ett tillfälle vidgade sig ljusske-net - det var då farkosten vände - och det blev då större än tidigare. Skenet liknade en fast lampa på föremålet. Jag tänkte väcka grannen, men avstod vid när-mare eftertanke. Plötsligt hörde jag ett egendomligt buller. Det lät som plåt som skramlade till. Sedan sköt en "arm" ut - den rörde sig nedåt, och jag hörde ett skrapande ljud. Efter denna manöver såg jag märkvärdiga gräddvita eller gula små moln och små hål på "armen" i ett vitt sken. Så började den snurra runt, varef-ter alla "armar" eller antenner drogs in.

- Detta tyckte jag var otäckt!

Så hördes ett starkt vinande ljud som från en blåslampa. Jag öppnade fönstret för att titta men hann inte se någonting. Föremålet var borta!

Kvinnan uppger sig inte ha varit direkt rädd vid iakttagelsen. Det var först ef-ter det att hon öppnat fönstret som hon erfor rädsla.

På platsen finns två telefonlinjer. Trå-darna till ljuset låg högre upp och ob-servatören trodde inte att föremålet var i beröring med dessa. Hon märkte inte hel-ler någon förändring i gatlyktornas sken.

Föremålet var ungefär en och en halv meter i längd och följaktligen omkring 5 meter i diameter. Då föremålet vände, såg hon, att det inte längre var grönt till färgen utan glänste som aluminium.

Vädret var vid observationen klart och himlen ljus.

Ingen av grannarna tycks ha märkt något ovanligt, men - en kvinna som städar åt mig vet om det och hon har också sett ett rött ljus som närmast sig hennes stuga.... säger vittnet till sist.



1897: KON SÖGS IN I FARKOSTEN OCH FÖRSVANN I BONDENS ÅSYN

- Vi stod tysta, slagna av häpnad och skräck och betraktade den egendomliga farkosten. När den var omkring 100 meter över oss, stannade den och höll sig svävande alldeles över en två-årig kviga, som bölande och skuttande försökte komma loss från ett stängsel, där den fastnat. Vi försökte få henne loss men klarade inte av det - då såg vi hur kon och farkosten långsamt steg upp i skyn och försvann mot nordväst...

Så berättar lantbrukaren *Alexander Hamilton*, förmögen och välkänd medborgare i Le Roy i Kansas, om den kusliga händelse som inträffade den 21 april 1897 på hans ranch.

Frank Edwards, författare till boken "Flying Saucers - Serious Business", återger händelsen med Hamiltons ord. Vi citerar:

- Omkring kl. 22.30 på måndagen väcktes vi av att kreaturen började väsnas. Jag steg upp, då jag förmodade att min hund hade något räcktartyg för sig och gick mot dörren. Till min förvåning såg jag från dörröppningen, hur ett "luftskepp" lång-

samt sänkte sig ned över min äng på omkring 200 meters avstånd från boningshuset.

- Jag kallade på min arrendator, *Gid Heslip* och min son *Wall* och tillsammans sprang vi beväpnade med yxor mot inhägnaden. Under tiden hade farkosten sänkt sig till ungefär 10 meter över marken. Vi befann oss ungefär 45 meter från den.

Luftskeppet var cigarrformat och omkring 100 meter långt. På undersidan hängde en kabin av glas eller något annat genomskinligt ämne med smala sektioner av annat material. Det var intensivt upplyst inifrån, och allt syntes klart och tydligt.

- Sex av de märkvärdigaste varelser jag någonsin sett bemannade farkosten, berättar Hamilton. De babblade med varandra på ett tungomål vi inte kunde förstå.

- De delar av farkosten som inte var genomskinliga, var rödmålade. Vi stod som förstenade, tysta och förskrämda.

- Plötsligt blev de oss varse och riktade en strålkastare mot oss. Ett turbinhjul på cirka 10 meter i diameter under

farkosten började summa, och skeppet lyfte lätt som en fågel.

- Den stora cigarren stannade ett hundratal meter över våra huvuden och höll sig svävande alldeles ovanför en tvåårig kviga, som bölade och skuttade och gjorde förtvivlade försök att komma loss från ängens stängsel.

De tre männen närmade sig försiktigt kreaturet och fann intill kon ett centimetertjockt rött rep, som i ena änden var fastgjort runt halsen på den. Repet ledde till den ovanför ängen svävande luftfarkosten men hade trasslat in sig i stängseltråden. Efter att ha försökt lossa repet var männen till sist tvungna att klippa av det. Det var då det hände: Kvigan lyftes upp i luften och sögs in i farkosten som sedan styrde mot nordväst.

Hamilton berättar i fortsättningen om hur han tidigt följande morgon begav sig ut för att leta efter det förlorade djuret. Spaningarna var emellertid förgäves, men när han kom hem på kvällen, fick han veta att resterna av kvigan - huden, benen och huvudet - hade återfunnits på en åker omkring 5 km väster om Le Roy. Upphittaren misstänkte tjuvslakt och tog med sig huden till staden för identifiering. Det slog honom dock att han ingenstans vid djurkroppen kunde finna spår av klövar i marken.

Hudens märkning övertygade Hamilton om att det rörde sig om den luftenleverade kvigan. Händelsen oroade honom djupt.

- Varenda kväll när jag skall till att somna, ser jag den förbaskade manicken framför mig med sina stora ljus och gräsliga varelser. Var de änglar eller djävlar? Vi såg dem alla - hela familjen såg farkosten - och jag vill aldrig mer ha något med dem att göra.

I det beedigade intyg som efter denna egendomliga händelse utfärdades, får sagesmannen Alexander Hamilton de bästa vitsord. Han uppges ha varit medlem av representanthuset och "satte sin heder på berättelsens sanningshalt". Intygsgivarna förklarar sig ha känt Hamilton i trettio år och under den tiden har hans sanningsenlighet aldrig behövt betvivlas. Bland dokumentets undertecknare finns såväl fredsdomare, sheriffer, advokater och andra personer i offentlig ställning.

Källa: Frank Edwards: "Flying Saucers - Serious Business". Övers. från engelskan: R. Raidl.

INTE BARA VATTEN . . .

När det regnar i Sverige får vi inte uppleva några större sensationer. Regn är ju som bekant vatten och det är bara vanligt vatten som strömmar ner över oss. Runt om i världen är det annorlunda. Över USA har det fallit de mest fantastiska saker. Det föll t.ex. kött, blod och inälvor år 1841 över Tennessee! Vidare har det fallit ner paddor, skalbaggar, sniglar, päron, räkor och foliepapper bara för att nämna några. Tar ni nedanstående uppgifter med en nypa salt så vill jag bara tala om att år 1867 föll det faktiskt -salt- över Louisiana!

Från det gåtfulla molnet föll päron

På morgonen den 12 juli 1961 hade Carter Konstruktions Aktiebolag i Shreveport i Louisiana en handfull män igång som höll på att bygga ett hus på 2065 Lovers Lane. Flera snickare arbetade på taket då ett "underligt moln" rullade in över staden. Kort därpå började det falla saker från skyn. Vad då? Jo, päron! Hårda, gröna päron stora som golfbollar! Väderbyrån kunde inte förklara fenomenet.

1957 föll ålar över Italien

Den 15 juni 1957 var det solsken och molnfritt i den idylliska staden Piacenza i Italien. Befolkningen flanerade stillsamt på gatorna och njöt av vädret. Det var söndag. Plötsligt blev det slut på friden. Som en blixst från en klar himmel vräktes tusentals ålar ner från skyn! Ålarna var omkring 8 centimeter långa. Mundigheterna hade ingen förklaring till det bisarra mysteriet.

Levande fisk från skyn över Dallas

Den 18 juni 1958 föll levande fisk från skyn över Dallas i Texas. Väderbyråns experter kunde inte förklara fenomenet. Barbara Williams, 10 år, lekte ihop med Martha Brumley, 9 år, då de små fiskarna föll från skyn. De samlade ihop omkring 40 stycken. Fiskarna var omkring 3-4 tum långa. De var mörkgråa och hade rödaktiga linjer. Fiskarna identifierades inte.

Källor: Strange World av Frank Edwards, Strange Happenings av Michael Hervey. Övers. J.O. Sundberg.

VAD BERÄTTAR NASA'S MÅNFOTOGRAFIER?

Arvid Chromer

Tidskriften TIME berättar i en artikel om den minnesvärda julveckan 1968 då Apollo 8 företog den 147 timmar långa rymdresan. Deltagare i denna lyckosamma färd till månen var, som många minns, överste Frank Borman, kapten James Lovell och major William Anders.

Cirka 69 timmar efter avfärden från Cape Kennedy nådde de månen. Och från Apollo 8:s bana kring månen gav de tre astronauterna genom sitt TV-reportage en intressant skildring av månytan från en höjd av 110 kilometer, då Apollo 8 cirklade runt i omloppsbanan. De tog rörliga bilder och foton, i både färg och svart-vitt, av månen och jorden. Navigeringen samt allt som hörde därtill höll dem livligt sysselsatta. Vi får förmoda att "det mesta" av vad de såg också blev beskrivet. Här skall dock framhållas en märkvärdig upptäckt som astronauten Lovell rapporterade i sin radio, och som väckte åtskillig undran i Houston-kontrollen. Lovell sade:

"Innan solen steg upp över horisonten kunde man se tydliga strålar komma från den. Det var ett likformigt skimmer, tydligen från det ställe där solen skulle komma att gå upp." Detta tolkades som att månen trots allt ändå kunde ha någon atmosfär.

Beträffande möjligheten att månen kunde ha atmosfär har det ju under "alla" år av de lärde sagts att Luna är en "död" planet. Kapten Lovells rapport från Apollo 8 har sedan dess förbryllat vetenskapen. Efter lång tid - den 21 november 1969 - meddelades av NASA i Houston, att månen *har* en atmosfär, som är 1 miljon gånger tunnare än jordens!

Forskarnas intresse för månen är fort-

farande enormt och de fortsätter att studera och ställa upp teorier över det - numera - ansenliga material som Apollo-färderna ställt till deras förfogande. Det kanske kan vara på sin plats att göra en liten återblick på det som hittills presterats. 1964 blev ett märkesår, ty det var då de amerikanska "månskotten" lyckades med kraschlandning, nämligen med Ranger 7, 8 och 9. Men innan dessa kraschade, sände de tillsammans 17 000 närbilder till jorden!

Vidvinkelobjektiv gav fina bilder

Sedan åstadkom Sovjet en mjuklandning på månens hitsida. Luna 9 skickade ner några dussin bilder som då ingav förhoppningen att månytan var tillräckligt stabil för att kunna bära en kosmonaut samt även en landningsfarkost (beskedliga önskingar år 1964!).

Och så lyckades den amerikanska Surveyor 1 med en utmärkt landning på månytan. Den skickade över 11 000 bilder av månytan till jorden (blott ett fåtal av dessa bilder har offentligt publicerats). Därefter sände USA sin Lunar Orbiter 1. Så följde en tid därefter Sovjets Luna 11, vilken också kretsade runt månen. Men de bilder som dessa förmodligen tog blev ej omnämnda. Allt talar dock för att rymdsonderna som sänds iväg till månen var utrustade med tele- och vidvinkelobjektiv som möjliggör, trots mycket stora höjder, avbildning av föremål på månytan, vilka inte är större än ett vanligt spelbord. Att stormakterna tillmäter dessa bilder ett synnerligen stort värde kan alla vara fullt övertygade om.

De sista dagarna av april 1967 skildrades USA:s glädje över "skopan på månen", eller mera korrekt, den amerikanska rymdsonden Surveyor 3:s grävning i månens yta samtidigt som den sände TV-bilder från sitt arbete ner till laboratoriet i Pasadena, Kalifornien. Och därom har ju alltså återberättats i det föregående.

Foton visar fordon på månytan?

Den danska månadstidskriften UFO-KONTAKT (Dansk IGAP Journal) har i nr 1/72 en artikel av sin redaktör, H C Petersen, där han skriver följande om månbilderna.

- För ett par år sedan emottog UFO-KONTAKT från NASA 3.600 månbilder på mikrofilm och med försändelsen fem uppslagsböcker. Dessutom medföljde en mängd översiktsskott över de områden på månen där bilderna var tagna.

Det blev en arbetsam och tidsödande uppgift att granska alla fotografier, då vi dessutom tvingades att förstora dem för att noga kunna studera dem. Och nu har vi låtit kopiera ett par hundra av de fotografier vilka, enligt vår uppfattning, är de mest intressanta. Och från denna mängd har vi dessutom utvalt 50 fotografier som gjorts till diapositiv, vilka kan beställas från oss.

Bevis finns icke; därför blir det här antaganden, men vi kan dock med fog säga att på dessa fotografier finns företeelser som liknar rök, vatten, vegetation, konstruktioner och fordon eller föremål, som befinner sig på och även över månens yta.

På sidan 30 i denna tidskrift (samma nummer) har redaktör H C Petersen även en artikel med titeln "Det är vatten på månen".

Rök och vattenånga ...

Det är vatten på månen, så skrev tidningar världen över den 17 oktober 1971. Det tycker ej vi är så märkvärdigt, vi som visste detta sedan många år tillbaka. Det enda som är märkvärdigt är, att det tagit så lång tid och så många omvägar innan censuren grepp lössnade en smula. Det är för övrigt den amerikanske forskaren John W. Freeman, som fått tillåtelse att meddela denna upplysning om månen. Han skriver, att instrumenten den 7 mars 1971 tre gånger registrerade vattenånga som hastigt försvann ut i världsrymden. Varje observation gjordes c:a två timmar efter det att en seismograf registrerat en följd av mindre skakningar, som han antog härledde från geysrar (anm. de in-

strument vilka registrerade o.s.v. hade placerats på månen tidigare vid någon av Apollofärderna).

I Danmark säger Dr. techn. Th. Madsen, att han betvivlar detta med geysrar. Om så vore fallet, borde man kunna se något sådant på de många fotografier som tagits på månen. Dr. Madsen motiverar detta uttalande med att han själv från NASA har mottagit över 2.000 fotografier för analys. I samband med detta är det intressant att konstatera det faktum, att på de 3.600 fotografier som UFO-KONTAKT (IGAP) fick från NASA, finns bland dem bilder som visar vattenånga eller rök i åtskilliga områden på månen. Tydligen måste då slutsatsen bli, att det görs skillnad på det material man distribuerar från NASA! Och UFO-KONTAKTs redaktör avslutar artikeln med ett svart-vitt foto. Som text till detta skriver han:

- Ett exempel på en sådan utströmning av rök eller ånga visar nedanstående foto, som har följande data:

Foto : Lunar Orbiter IV

NASA nr : 161,3

Område : Henry Prosper-kratern

Position: 59° W längd, 22° S bredd

Storlek : Kratern är c:a 30 km i diam.

UFO-KONTAKT tillägger till sist att detta fotografi har nummer 21 i deras (IGAP) ljusbildserie för diapositiv, som även bär titeln "Vad berättar NASA:s månfotografier?".

USA:s kostnader: ca 200 miljarder sv. kr!

Det kan nog med fog påstås här att NASA genom för länge sedan uppsända månsatelliter numera säkerligen förfogar över 10.000-tals utmärkta månfotografier (Sovjet är säkert även ägare till "åtskilliga"). Men givetvis är NASA - och även Sovjet - ytterligt försiktiga och måna om sina skatter, och till dessa räknas med all säkerhet månfotografierna. De oerhörda kostnader som krävts för att ta dessa kan vi nog endast gissa oss till. Allt sedan den 4 oktober 1957, då Sovjetunionen lyckades placera den första konstgjorda satelliten i bana runt jorden, började även USA sin enorma penninginvestering - nu säkerligen omkring 200 miljarder sv. kronor - för att förverkliga sitt rymdprogram. Den oerhörda operationsstyrka samt den mängd av företag av skilda slag som erfordrades och sammanställdes i denna gigantiska satsning av USA för att "erövra" rymden har ju också alltsedan 1957 fått en aldrig svikande publicitet.

PLANETEN JUPITER – GIGANTEN I VÅRT SOLSYSTEM

av Peter Byrsell

Tusen jordar ryms i Jupiter

Det är en mångskiftande skara följeslagare som kretsar kring solen: nio större planeter, massor av småplaneter (asteroider), kometer och meteoriter. En av de stora planeterna är Jupiter. Den är så gigantisk att 1000 jordar skulle kunna rymmas i den. Dess diameter är 142.800 km. Trots den enorma massan är tätheten förvånansvärt låg, endast 1,33 ggr vattnets.

Denna ringa täthet avslöjar vad planeten till största delen består av. Det finns bara ett ämne – det lättaste av alla grundämnen – som kan hålla en så låg täthet, nämligen väte. Det näst lättaste grundämnet är helium, och man har konstaterat, att en blandning av väte och 10% helium bör ge ungefär samma täthet som Jupiter har under de tryckförhållanden som råder på planeten. Följaktligen består giganten till största delen av gasformig materia. Troligen utgöres dess innersta kärna av komprimerat väte, vilket uppträder i fast eller flytande form. Yttersta skiktet av Jupiters atmosfär består förmodligen av snöflingor av ammoniak.

Galilei såg planeten år 1610

Jupiter vandrar i en bana som ligger 778.000.000 km från solen. Där är solskenet bara 1/27 så starkt som vid jordbanan. Ändå reflekterar planeten detta solskenet så starkt, att den är ett av de ljusaste objekten på vår himmel.

På grund därav har människan sedan urminnes tider lagt märke till Jupiters vandring på himlen, men den förste som

såg planeten framträda som en skiva i en kikare var Galileo Galilei år 1610. Därvid upptäckte han samtidigt Jupiters fyra största månar (Io, Ganymedes, Europa och Callisto). Allt efter som optiken förbättrades, upptäckte man fler och fler månar. Idag känner man till tolv.

Planetens yta framträder i teleskop som en gul skiva med mörka ränder. I stora teleskop (t.ex. 5-meterteleskopet i Mount Palomar) ser man ytterligare färgskiftningar i orange och grått. I dessa stora teleskop har man upptäckt en förbryllande röd fläck, som tycks flyta i Jupiters atmosfär. Man har inte någon tillfredsställande teori om fläckens uppkomst, och vet inte vad den består av. Förbryllande är också den intensiva radiostrålningen från hela planeten, vilken därmed har avslöjat sig som en av himlens starkaste radiokällor.

Runt solen på 11,86 år

Man kan tycka att det borde vara praktiskt taget omöjligt att fastställa rotationstiden på ett gasklot. Så är nu inte fallet beträffande Jupiter, när man i teleskop tydligt kan urskilja teckningar (ovan nämnda ränder och fläck). Rotationstiden har fastställts till 9 timmar, 50 minuter och 30 sekunder i ekvatorialzonen, medan den växer till 9 timmar, 55 minuter och 40 sekunder mot polerna.

Eftersom rotationstiden för skilda partier är olika, tror man, att skilda zoner passerar varandra med mycket stor hastighet, vilket leder till kraftig turbulens. Dessa virvlar syns i teleskop från jorden som mörka bälten.



Eftersom Jupiter vandrar i en bana runt solen, förflyttar den sig också i förhållande till jorden. Detta innebär således, att man inte ständigt återfinner planeten på samma ställe på himlen. Dess omloppstid runt solen är 11,86 år och under dessa år vandrar Jupiter genom Zodiakens samtliga stjärnbilder. Under 1972, då denna artikel skrives, uppehöll sig Jupiter i Ormbärarens och Skyttens stjärnbilder, vilket innebär att den är svårobserverad i Sverige, då den befinner sig strax ovanför horisonten.

Pioneer 10 löser frågan om Jupiter

Många frågor beträffande Jupiter är ännu obesvarade. Man har emellertid sänt upp en obemannad rymdfarkost från Cape Kennedy, Pioneer 10, med destination oändligheten. Det är meningen att denna sond skall göra en lov runt jätten Jupiter, innan den styr ut mot de andra planetererna för att till sist lämna vårt solsystem.

Om Pioneer 10 fungerar som beräknat, kommer den att sända en lavin av data tillbaka till jorden. Kanske får vi då svar på om vi haft rätt i våra teorier om Jupiteratmosfärens sammansättning och vad som finns under det tjocka gashöljet. Även mysteriet med den röda fläcken bör då bli löst. Än så länge får vi nöja oss med att beundra den vackra planeten och dess drabahter på avstånd.

Peter Byrsell

GAMMASTRÅLAR FRÅN BORTRE RYMDEN

Fysiker vid Melbourne-universitetet och vid Case Western Reserve-universitetet i USA har uppgivit att de funnit en gammastrålekälla som de tror kommer från en variabel stjärna utanför vår galax, nämligen A.P.Lib. Detta tillkännagivande följer på ett ryskt avslöjande, att fem sovjetfysiker har upptäckt en gammastrålekälla från den variabla galaxen 3C.120. Båda tillkännagivandena gjordes nyligen på 12:e internationella konferensen för kosmisk strålning i Hobart, Tasmanien.

Om denna gammautstrålning verkligen kommer från dessa stjärnor, innebär de två uttalandena den första upptäckten av sådana strålningskällor utanför vår galax. De kan anses lika viktiga som upptäckten av radiogalaxer under början av 1950-talet och röntngalaxer under senare delen av 1960-talet. Gammastrålekällan upptäcktes av en slags Wilsonkammare i korgen på en luftballong vid Longreach för ca 18 månader sedan. Ryssarna gjorde sin upptäckt med speciella gammastråleteleskop ombord på två kosmossatelliter.

Källa: *Heralds of the New Age*, New Zealand. Övers. Tina Karlsson.

ABSOLUT RENA VACCINER BLIR VERKLIGHET

Vacciner och kristaller vida överlägsna de nu kända, kommer att framställas under noll-gravitation i yttre rymden, förutsätter vetenskapsmän och teknologer.

Särskilt viktigt kommer vaccin mot cancer hos människan, orsakat av virus, att bli, då virus nu misstänks vara den huvudsakliga orsaken till vissa former av denna sjukdom. Kristallerna kommer att bli av den typ som används inom elektricitet. Dessa glimtar från en annalkande rymdindustri presenterades på Eurospace-konferensen i San Francisco av experter sysselsatta med att utveckla den nya rymdteknologin. Absolut rena vacciner för förhindrande av virusorsakade sjukdomar, torde kunna tillverkas i satelliter som kretsar runt jorden, sade dr Benjamin A. Rubin, chef för Wyeth-laboratoriernas utvecklingsarbete med biologiska produkter. Frånvaron av gravitation och existensen av vakuum i rymden, gör det möjligt att tillverka nya vacciner av absolut renhet.

Källa: *Understanding*, sept -72. Övers. fr eng, Tina Karlsson.

Därför är tefaten så undflyende:

DE KOMMER FRÅN ANDRA VIBRATIONSBAND



Skeptikerna frågar sig ofta: Om UFOs finns och har besökt jorden i århundraden, hur kan det då komma sig att inte en enda av dessa farkoster eller deras besättningar kunnat infångas och undersökas? Hur kan det komma sig att de är så.. undflyende?

Finns det några teorier om deras ursprung? Jo, åtskilliga. Liv inom vårt solsystem anses av de flesta av våra astronomer som högst sannolikt. Den populäraste tanken bland våra ufologer är därför att UFOs har interplanetariskt ursprung.

Vår galax innehåller omkring hundra miljarder stjärnor. Miljarder andra större eller mindre galaxer sägs existera i universum. vad man inte vet, är antalet planetsystem. Men om bara *en tiotusendels* procent av galaxerna hyser en teknisk civilisation, skulle det innebära, att universum äger hundra triljoner civilisationer.

Ehuru många ufologer omhuldar tanken på interplanetariskt ursprung, finner många andra det svårt att acceptera denna idé pga AVSTÅNDET. Stjärnorna skils åt av så

vördnadsbjudande distanser, att man verkligen kan fråga sig, om över huvudtaget en färd till jorden kan göras inom mätbar tid.

Allvarligt syftande ufologer är naturligtvis betjänta av statistiska uppgifter som följande:

Eftersom ljuset rör sig med en hastighet av 300.000 km/sek. når det från solen till den ytterst belägna planeten, Pluto, på ett fåtal timmar, men kommer till de närmaste fixstjärnorna Alpha Centauri och Proxima Centauri drygt 4 år senare.

För ett flygande tefat skulle det innebära katastrof att färdas med ljusets hastighet, eftersom det under sådana förhållanden skulle upplösas i ren energi. Men om det rusade fram med 99 % av ljushastigheten skulle det behöva 4 år mer i restid. Om dess hem-planet ligger många tusen - eller miljoner - ljusår borta skulle restiden bli motsvarande längre förstås. När det nu förhåller sig på detta sätt, kan man fråga sig varför man slösar tid på betraktelser över UFOs interplanetariska ursprung.

Fjärde dimensionen – en genväg?

De som försvarar tanken tror, att en färd från en stjärna till en annan kan göras på mycket kort tid – kanske månader, veckor, dagar eller kanske till och med timmar. Men då får försvararna av denna hypotes ta till fjärde dimensionen som en genväg och tidsbesparande faktor. Ordet "tid" för in ännu en teori om det interplanetariska ursprunget.

Kanhända avviker de främmande varelser, som besöker jorden, från oss på ett mycket radikalt sätt – trots att de är humanoider. Kanhända har de andra tidsnormer som riktsnöre – vad som för oss är ett år är för dem möjligen som en bråkdel av en sekund. Därför blir deras resor till jorden – med våra mått räknat tidsperioder på flera århundraden – för dem kanske bara fråga om månader, veckor eller ännu mindre.

Likväl avfärdar många ufologer tanken på interplanetariskt ursprung utan hänsyn till ovannämnda möjligheter (eller andra som ej nämnts här.) De har en känsla av att lösningen är att söka på närmare håll. Inte endast en okänd planet i vårt eget solsystem men – en HELT ANNAN DIMENSION!

Tefaten är icke-fysiska

Trovärdiga UFO-rapporter berättar om ofta förekommande manövrer, som skulle vara ödesdigra för människor att utföra. Rätvinkliga kursändringar, plötsliga tvärstopp vid höga hastigheter osv. Allt detta företaget i till synes öppet förakt för tyngdlagens verkningar!

En annan utmaning är frånvaron av ljudbang från farkoster som på radar syns passera med hastigheter på 4000 svenska mil i timmen. Bangen är typisk för varje fysiskt föremål, som färdas fram med större hastighet än ljudet och som med nödvändighet måste tränga luften åt sidan. Frånvaron av ljud tyder på otäthet hos UFOs. Antingen detta eller också att deras material är av *mindre* täthet än den omgivande luften. Det sistnämnda skulle innebära att de färdas *mellan* luftmolekylerna i stället för att tränga dem åt sidan.

Hundratals rapporter förtäljer om landade UFOs, ur vilka besättningen stigit ned och företagit en promenad runt om skeppet innan den gått ombord igen och försvunnit från platsen. Men hela händelseförloppet har utspelats utan att ett enda spår efterlämnats på en eljest mjuk yta (lera, sand, snö el. dyl.).

Hur har detta kunnat inträffa? Det finns endast ett svar på frågan. De landade farkosterna var icke-fysiska! En mindre täthet leder logiskt till frånvaron av avtryck och märken från de levande varelserna eller deras skepp.

Grönaktigt, stinkande väsen flöt fram

Denna teori kan också godtagbart förklara ett annat mysterium. UFOs har setts explodera i luften, men vid efterspaningar som gjorts i samband med händelsen, har man inte lyckats finna några fragment efter den söndersprängda luftfarkosten.

Man har iakttagit att de främmande farkosterna ofta uppfört sig på ett besynnerligt sätt. Det förefaller, som om jordens tyngdkraft inte gäller för dem.

Ett exempel härpå är en händelse som inträffade i soluppgången den 12 september 1952 i Flatwood Hills, West Virginia. Sju personer, en mor och hennes sex pojkar, såg då ett märkligt, kulformat flygande föremål landa ej långt från dem.

Tätt intill farkosten såg de en varelse mellan 10 och 15 fot lång!, med grön kropp och blodrött "ansikte", och ögon från vilka ett grön-oranget ljus strålade. Från varelsen kom en vidrig stank, som senare gav några av vittnena ett kraftigt illamående. Då det skräckinjagande väsendet, som måste ha varit antingen en robot eller en rymdvarelse iförd dräkt, började röra sig mot gruppen, "flöt" det framåt på ett klumpigt sätt.

Väsen som passerar genom murar, eller blir osynliga ...

Det föreligger många berättelser om utomjordiska luftfarkoster av ett till synes diffust material, som jetplan passerat *rätt igenom* eller som varit genomskinliga. Farkoster av detta slag rapporteras också ha försvunnit på bråkdelen av en sekund, antingen i luften eller på marken. De sägs också ha skiftat storlek och form eller färg under flygning eller medan de hållit sig svävande.

Man har likaledes konstaterat, beträffande varelserna, att dessa kunnat passera genom solida väggar, antingen ombord på det egna rymdskeppet eller genom fasta ting som murar, klippväggar osv. Varelser har setts hoppa över höga hinder med största lätthet och även setts upplösas och försvinna.

Händelserna i Hopkinsville, USA, den 22 augusti 1955, ger exempel på att dessa främmande varelser är immuna mot påverkan av det slag som vi människor inte kan stå emot.

Kulorna bet inte på håriga dvärgar

Klockan 7 på morgonen landade ett UFO nära en lantegendom en svensk mil från Hopkinville i Kentucky. Meterlånga varelser med stora, utstående ögon dök upp. De var ca 15 till antalet, hade onormalt långa armar, kloförsedda händer och enorma, elefantliknande öron.

Såvitt man kunde bedöma rörde sig dvärgarna framåt på ett "flytande eller svävande" sätt. De hoppade i träden och på hustaket. Från sina positioner stirrade de in genom fönstren på Frank Sutton och hans familj, vilka hyrde huset. Husets invånare greps naturligtvis av skräck och började fyra av salvor mot inkräktarna med sina hagelgevär. Då hände något otroligt. Kulorna träffade varelserna men skadade dem inte. Några slogs omkull men reste sig snabbt upp igen. Efter en stund återvände de till rymdfarkosten och begav sig iväg.

Vid den polisundersökning som företogs efter det inträffade, kunde man inte finna något spår av händelserna. Inga fotavtryck eller andra märken fanns att se på den torra, dammiga marken. Inte en skräma kunde observeras på husets målade blecktak. Men i dörren fanns hål efter skotten som avlossats från hagelgevären.

De främmande inkräktarna återvände nästa morgon vid 3.30-tiden, men drevs så åter bort med hagelskott. Två dagar senare försvann familjen Sutton under mystiska omständigheter.

Fyra håriga varelser överföll kaninjägare

Ett par kaninjägare, Lorenzo Flores och Jesús Gomez från Carova i Venezuela, färdades den transandiska vägen mellan Chico och Cerro den 10 december 1954, då följande skräckinjagande händelse sägs ha inträffat:

Plötsligt såg de ett lysande föremål vid vägkanten på omkring 50 meters håll. De tog föremålet för en bil, men vid närmare granskning visade det sig mera likna två sopptiner lagda kant mot kant. Föremålet svävade gott och väl en meter över marken. Eld eller ljus syntes strömma ut från undersidan.

Från föremålets inre dök fyra håriga varelser upp. De var omkring en meter långa och hade mycket vaga anletsdrag. Då de fick syn på de två männen, svimmade Gomez. De främmande väsendena försökte släpa honom med sig till farkosten men då sprang Flores fram för att hjälpa sin kamrat. Trots att han kände sig mycket rädd, gick han lös på de håriga kidnapparna med sin oladdade hagelböss. Han slog vilt omkring sig och träffade en av varelserna. Hagelbössen bröts då i två stycken som om den hade träffat en betongvägg! Gomez hade nu kommit till medvetande igen. Flores och han tog skyndsamt till flykten.

Vild strid - men kniven trängde inte in

Ett annat fall, också härrörande från Venezuela, berättar om hur José Ponces och Gustavo Gonzales tidigt på morgonen den 28 november 1954 blev inbegripna i en strid på liv och död med håriga, ondskefullt stirrande varelser.

De båda männen var på väg från Caracas för att köra till staden Petare med en lastbil. Det var ett stort antal lantbruksprodukter som skulle samlas upp och säljas på torgen i Caracas följande dag.

De nådde fram till lagerhusområdet och såg då ett lysande föremål som svävade ett par meter över mark-ytan. Föremålet var klotrunt. Vägen spärrades av objektet och Gonzales klev därför ur bilen för att undersöka vad det kunde röra sig om. Han gick fram emot farkosten och möttes då av en varelse, som lämnat det främmande föremålet. Varelsen var meterlång, hårig och hade gnistrande ögon. Gonzales försökte gripa tag i honom, men fick då ett slag som slungade honom fem meter ut i gatan. Klor grep efter honom - det främmande väsendet störtade sig över mannen på gatan!

Det blev en vild strid mellan de två och Gonzales drog sin kniv och högg efter sin motståndare. Han träffade axelpartiet på varelsen - men kniven trängde inte in utan slant som om den stött emot en stålvägg!

Under den ohyggliga kampen såg José Ponces två andra varelser komma gående mot farkosten, som svävade över gatuplanet. De bar på något som liknade sten eller damm, och hoppade in i farkosten genom en sidodörr. Så syntes ytterligare ett väsen i öppningen. Han pekade på Gonzales med vad som tycktes vara ett metallrör. Ett bländande ljus syntes i rörmynningen och därefter hoppade varelserna in i farkosten som på några sekunder försvann i skyn.

Varierande vibrationsband svarar mot olika existensplan

Många teoretiker bland ufologerna anser att världsrymden innehåller många band - eller oktaver - av vibrationsfrekvenser, vilka är bestämda manifestationer av energi genom vibrationer. Dessa representerar olika slag av materia, vilka återigen utgör betingelsen för andra verklighets- och existensplan.

Materia och substans i varje band är aldrig suddiga, vaga, viktlösa eller diffusa. Varje band med sin egen solida materia, har sin egen existensverklighet, vilken är tredimensionell för dem som lever inom detta band. Högre eller lägre intensiteter - eller frekvenser - rymmer väsenden av alla slag i fråga om storlek, intelligens, form m.m. De vistas i andra tidsdimensioner, med sina egna materiella lagar - och de är allt annat än eteriska eller dimmiga. Tvärtom. De är lika solida som jordens invånare!

Farkosten som besöker jordeplanet, måste sålunda nödvändigtvis byta till vår speciella frekvens för att kunna göra dessa besök. I annat fall skulle vi inte kunna iakttaga dem, ej heller röra vid dem. Vid avfärden från jorden byter de återigen frekvens och blir sålunda osynliga för människan.

1952 hade amerikanen Orfeo Angelucci kontakt med några utomjordiska väsen, vilka, efter vad han menade, kom från ett annat frekvensområde. De föreföll ej att vara fasta till sin form. Angelucci nämner nämligen i sin rapport om dessa händelser, att han kunde se klart igenom dem men ändå påminde de på något sätt om rinnande vatten, eller om en dåligt inställd TV-bild.

Varelserna står utanför våra naturlagar

I de faktiska skildringar som getts här kan man konstatera att såväl varelser som farkoster icke har varit av jordisk täthet utan istället "okroppsliga" - utan fasthet. Vi kan konstatera att de inte är föremål i vedertagen mening. Inte heller består de av samma materia som jordens invånare. Låt oss ännu en gång betrakta deras ortodoxa uppträdande:

a) Monstret från West Virginia rörde sig inte framåt steg för steg, vilket är det naturliga för en människa, utan *flöt eller svävade fram* på ett klumpigt sätt.

b) "Svävande" är också nyckelordet för de spöklika dvärgar som hemsökte Hopkinsville. För att ta sig upp i träden

eller på hustaket hoppade de. Skott från hagelgevär varken dödade eller sårade dem, utan avslöjade i stället oemottaglighet för dödande kulor.

c) De främmande dvärgar som kämpade mot Lorenzo Flores och Jesús Gomez var otroligt hårdhudade, något som det avbrutna geväret ger belägg för.

d) Den dvärg som Gustavo Gonzales slogs med, var likaledes obeskrivligt seg. Gonzales flög genom luft efter ett enda rasande slag. Hans kniv slant mot antagonistens axel. De främmande varelserna hoppade sedan in genom öppningen till farkosten, som befann sig nära två meter ovan marken.

e) Orfeo Angeluccis kontakter hade ett flytande, suddigt utseende, medan Cecil Michels kontakter dök upp och sedan ögonblickligen försvann.

Alla dessa fall visar hur oberoende dessa främmande varelser är av vår planets naturlagar.

Kommer tefaten ständigt att gäcka oss?

Trots rykten om motsatsen har inget flygande tefat blivit nedskjutet av flygplan. Inte heller har något förolyckat tefat blivit funnet eller *berört av människohand*. Man har heller aldrig funnit något dött väsen i närheten av ett flygande tefat.

Det är visserligen sant att UFOs efterlämnat spår på marken vid landningar: håll förbränt gräs, avtryck osv. Man har också iakttagit fotspår efter ombordvarande.

I sådana fall torde det vara fråga om att farkosten och dess besättning bytt från sin egen frekvens till den jordiska. Därvid har de fått samma täthet som varje annat jordiskt föremål. När de återvänder till sin egen frekvens, blir de naturligtvis osynliga för oss och sålunda undandragna undersökning från mänsklig sida.

Tyder inte detta på att deras materiella sammansättning hindrar undersökningar? Liksom flyktig materia på det fysiska planet, är även de immuna mot skott och projektiler, hårda slag, knivhugg o.dyl.

Kan detta vara orsaken till att de flygande tefaten och deras besättningar aldrig har blivit undersökta under alla de århundraden de besökt vår planet?

Betyder detta således att de ständigt kommer att vara omöjliga att vidröra för oss.

Källa: Search Magazine nr 97, maj 1971.
Översättning av Henrik Pedersen.
Kredit: FUFOS. Svensk bearb: OÖ.



Text och teckningar:

J O Sundberg

FLYING OBJECT AGENCY

Detta är en stor dag för Target Eriks-son. Miljontals människor har ögonen rik- tade på esset i FOA. Target skall för första gången i Sveriges historia tala om

UFO-fenomenet. Men på sitt eget sätt. Och den som tror att det blir positivt för Sveriges UFO-forskning, misstar sig grundligt...

- Välkomna mina damer och herrar till TV-2:s UFO-NYTT program! NASA - Nationen Amerikas Skämt Artiklar - har frisläppt detta foto i samverkan med CIA - Centrum av Intelligens i Amerika! NASA har stora likheter med sven- ska Buttericks men på senare år har de bör- jat att tillverka RIKTIGA grejor också! Det här fotot har både NASA och CIA fastställt vara en säregen formation av brevduvor på hög höjd!

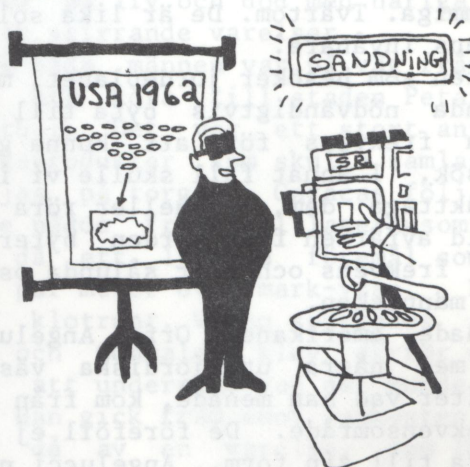
RÖST FRÅN KONTROLL- RUMMET:

- Vi satte in fel bild!
- Strunta i det, han snackar ju bara skit!



1

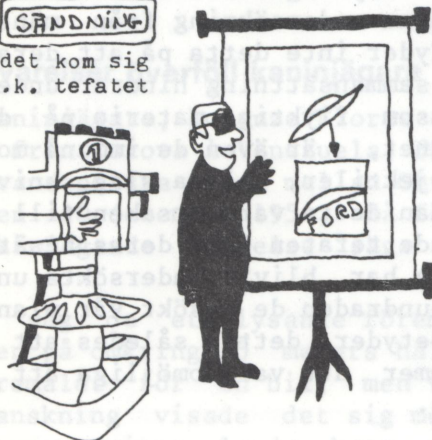
- Ja.. hrrm.. mina kära TV-tittare, det blev tydligen ett tekniskt missöde. Föregående foto visade något så fantastiskt som ett.... ja, kan ni GISSA? Inte? Nej det är inte lätt men det var ett STEKT AGG som en bluffmakare hade kastat upp! En del har sannerligen FANTASI!



2

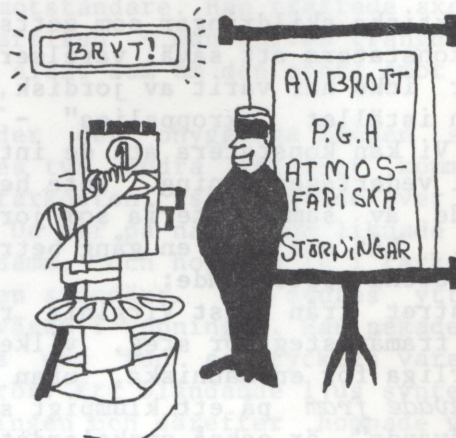
- Det här fotot kommer från NASA:s dossier. Historien är den, att en man på en ranch i Utha hävdade att ett RYMDSKEPP flugit över i svindlande fart..det enda som sedan visade sig vara svindlande var mannens historia! Han kunde inte för-

klara hur det kom sig att det s.k. tefatet hade bil- märket FORD!



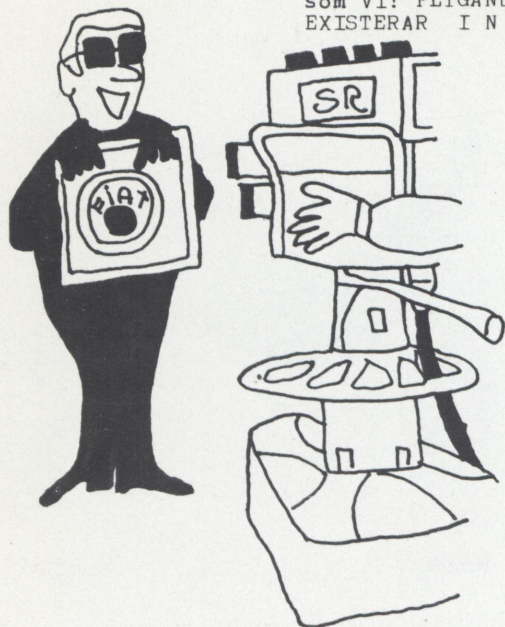
3

- Ta en NOGGRANN titt på den här bilden, mina damer och herrar! Den föreställer FOA:s RE- FLEXBALLONG som så ofta förväxlas med s.k. FLYGANDE TEFAT från andra världar, ha,ha,ha, ha. Medge en sak mina damer och herrar..lik- heten ÄR f a n t a s t i s k !



4

- En annan svindel avslöjades nyligen i Sverige! Här rörde det sig om bil..ursäkta mig, reklam i TV är ju inte tillåten, tefatet visade sig dock vara ett känt bilmärke! Idel bluffar som ni ser mina damer och herrar. NI har säkert redan bildat er samma uppfattning som VI! FLYGANDE TEFAT EXISTERAR I N T E !



5

- Tillåt mig till sist visa er den här DISKUSKASTAREN från antikens ROM, den tyske skämtaren Enok fon Dimmiken har hävdad att vi i "den grå forntiden" har haft besök av människor från andra världar! HELT FEL! säger jag..Vad folk..tja..ha,ha...folk och folk... på den tiden VERKLIGEN såg var DISKUSAR! Denne man kunde enligt legenden - en mycket trovärdig legend förresten, noggrant kontrollerad av CIA - kasta iväg sina JÄTTEDISKUSAR



flera mil! En dåtida Vricky Branch min-sann... och med det så säger jag tack och farväl för mig. RÖST FRÅN KONTROLLRUMMET: Ge mig nervtablett-erna, vad då? Slutar han nu, gudskelov...!

6

MEDITATIONENS HEMLIGHETER

(Meditationens hemligheter - liv och tro hos lamorna i Tibet av Paul Arnold. Berghs Förlag AB 1972.)

I slutet av 1959 träffar en ung fransman, Paul Arnold, under ett besök i Darjeeling i Indien en buddistmunk. Denne introducerar honom i ett lamakloster, som hyser ett trettiotal landsflyktiga lamor. En del av dem har hög rang. Paul Arnold kommer i kontakt med Rinpotchên Ont, som efter en kong-solen (aftonbön) erbjuder sig att motta honom som lärjunge. Då den unge fransmannen - som tidigare sökt ro för sin själ i olika österländska läror - ser en chans att pröva lamaismen, är han inte sen att acceptera erbjudandet.

Med skärpa och djupseende skildrar Arnold sedan sina upplevelser. Författarens iakttagelser och skarpsinniga reflektioner fyller läsaren med beundran. Vi får följa hans kamp mot sin europeiska själs orolighet och misstänksamhet inför detta nya, som sakta men säkert förändrar honom. Hans själ lyfter sig likt en blomma ur jorden, bort från kroppens fåfängligheter.

Arnolds beskrivning av lamornas nuvarande situation är livfull och enkel. Den befriar läsaren från de dokumentära (?) konstigheter, som en viss engelsk spefågel framfört i den alltför berömda boken "Det tredje ögat".

Då jag anser att *Meditationens hemligheter* är det bästa som skrivits om lamornas levnadssätt och då den dessutom är avfattad på ett underhållande och ibland humoristiskt sätt, rekommenderar jag den på det varmaste. Speciellt till den som vill veta litet mer.

U.t.

Lamaism, buddhism, shamanism, bon-po - den moderna esoteriska läran bygger delvis på principer från dessa religioner. I syfte att på ett kortfattat och lättförståeligt sätt sprida lite kunskap om dem skrevs DALAI LAMA DEN XIV:e OCH VAD SOM FÖREGICK HONOM, ett häfte på 19 sidor, som redogör för hur den tibetanska religionsuppfattningen skapades. Detta är den första redogörelsen på svenska för detta delikata ämne.

Sänd 10:- + namn och adress till: Leili Lind, Kråkrisvägen 11C, 591 00 MOTALA, så får du inom ett par dagar detta unika häfte.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA, BERKELEY

BERKELEY • DAVIS • IRVINE • LOS ANGELES • RIVERSIDE • SAN DIEGO • SAN FRANCISCO



SANTA BARBARA • SANTA CRUZ

BERKELEY, CALIFORNIA 94720

February 2, 1973

I.G.F.
Box 772
101-31-Stockholm 1
Sweden

Gentlemen:

Last summer you submitted an artifact to be evaluate by the National Enquirer scientific panel. It is now being examined by myself and several colleagues.

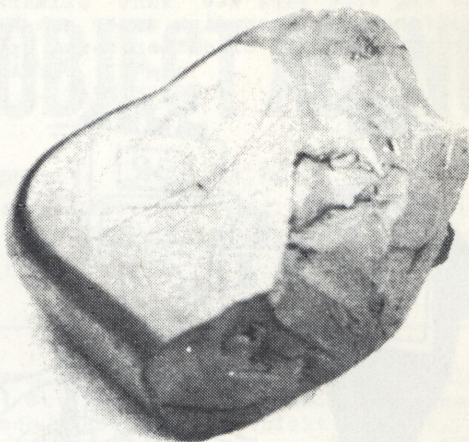
Very likely you will be contacted by the Inquirer directly concerning a fuller narrative of the events surrounding its original discovery.

In the meanwhile, could you please supply me with the following information:

Due to subsequent handling, we are not sure that the surface properties are the same as they were soon after it was discovered. Accordingly, we are interested in any tests, particularly surface hardness tests, that may have been conducted on the sample in Sweden, including results and the methods employed. Please reply directly to me.

Sincerely,

Sharden



METALLBITEN I "VÄDDÖFALLET" UNDERSÖKS NU I USA

Minns ni metallbiten som upphittades i trakten av Roslagen 1958 i samband med en UFO-landning? Sten Lindgren redogjorde för händelsen i UFO-Information nr 7 1972 i artikeln "Blänkande sten vållar experterna huvudbry". Genom IGFs försorg sändes sedemera en bit av metallstycket till USA, för att delta i tidningen National Enquirers tävling om bästa bevis för att UFOs är utomjordiska. Den 2 februari i år fick IGF brev från en professor vid Berkeleyuniversitetet, där metallstycket finns för närvarande.

Nedan följer en översättning av brevet.

"Förra sommaren översände ni ett föremål för att få det bedömt av National Enquirers vetenskapliga råd. Föremålet i fråga undersöks nu av mig och ett flertal kollegor.

Med största sannolikhet kommer ni att bli kontaktade av Enquirer med begäran om en fullständig redogörelse för de händelser som utspelades i samband med att föremålet påträffades.

Under tiden vore jag tacksam om ni ville förse mig med följande upplysningar:

Eftersom vi inte känner till vilken behandling föremålet har varit utsatt för, kan vi inte vara säkra på om ytegenskaperna är desamma som de var strax efter att det hade påträffats. Följaktligen är vi intresserade av att få ta del av resultat jämte beskrivningar av tillvägagångssätt vid prover, i synnerhet ythårhetsprover, som kan ha företagits på provbiten i Sverige.

Var god svara direkt till mig personligen."

Ja!